386L0280

Nr L 181/16 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 4.7.86

RÅDETS DIREKTIV

av den 12 juni 1986

om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av vissa farliga ämnen som ingår i förteckning 1 i bilagan till direktiv 76/464/EEG

(86/280/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100 och 235 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö([1]), särskilt artikel 6 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag([2]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande([3]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande([4]), och

med beaktande av följande:

För att skydda gemenskapens vattenmiljö mot förorening av vissa farliga ämnen införs genom artikel 3 i direktiv 76/464/EEG ett system med förhandstillstånd för fastställande av utsläppsnormer för de ämnen som anges i förteckning 1 i bilagan till det direktivet. I artikel 6 i samma direktiv föreskrivs om gränsvärden för sådana utsläppsnormer och om kvalitetsmål för den vattenmiljö som påverkas av utsläpp av ämnena.

Medlemsstaterna är skyldiga att tillämpa gränsvärdena, utom i de fall då de får använda kvalitetsmål.

De farliga ämnen som omfattas av detta direktiv har huvudsakligen valts ut på grundval av de kriterier som antogs genom direktiv 76/464/EEG.

Eftersom de ämnen som orsakar förorening släpps ut i vattenmiljön från ett stort antal industrier, är det nödvändigt att fastställa olika gränsvärden för utsläpp beroende på vilken typ av industri det gäller och att fastställa kvalitetsmål för den vattenmiljö i vilken ämnena släpps ut.

Syftet med gränsvärdena och kvalitetsmålen är att förhindra förorening av de olika delar av vattenmiljön som skulle kunna påverkas av utsläpp av dessa ämnen.

Gränsvärden och kvalitetsmål skall uttryckligen ha detta syfte och inte fastställas i avsikt att tillskapa bestämmelser om konsumentskydd eller om saluförande av varor som härrör från vattenmiljön.

För att medlemsstaterna skall kunna visa att kvalitetsmålen uppfylls, bör en rapport lämnas till kommissionen för varje kvalitetsmål som väljs ut och tillämpas.

Medlemsstaterna skall sträva efter att säkerställa att de åtgärder som vidtas enligt detta direktiv inte medför en ökad förorening av mark eller luft.

För att effektivt tillämpa detta direktiv bör medlemsstaterna dessutom ges möjlighet att övervaka den vattenmiljö som påverkas genom utsläpp av ämnena. Direktiv 76/464/EEG innehåller inte bestämmelser som ger befogenhet att införa en sådan övervakning. Eftersom fördraget inte tillhandahåller de maktbefogenheter som krävs, bör artikel 235 i fördraget tillämpas.

För vissa betydande källor till förorening med dessa ämnen, vilka inte omfattas av gemenskapens gränsvärden eller nationella utsläppsnormer, är det nödvändigt att utarbeta särskilda program för att eliminera förorening. Direktiv 76/464/EEG innehåller inte bestämmelser som ger befogenhet till detta. Eftersom fördraget inte tillhandahåller de nödvändiga maktbefogenheterna, bör artikel 235 i fördraget tillämpas.

Grundvatten behandlas i rådets direktiv 80/68/EEG och kan därför undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv([5]).

För att detta direktiv effektivt skall kunna genomföras är det viktigt att kommissionen vart femte år till rådet lämnar en jämförande utvärdering av hur det följts av medlemsstaterna.

([1]) EGT nr L 129, 18.5.1976, s. 23.
([2]) EGT nr C 70, 18.3.1985, s. 15.
([3]) EGT nr C 120, 20.5.1986.
([4]) EGT nr C 188, 29.7.1985, s. 19.
([5]) EGT nr L 20, 26.1.1980, s. 43.

Detta direktiv kommer att behöva ändras och kompletteras, efter förslag från kommissionen, till följd av utvecklingen av den vetenskapliga kunskapen om ämnenas giftighet, svårnedbrytbarhet och ackumulerbarhet i levande organismer och sediment, eller om bästa tillgängliga teknik förbättras. Det är därför nödvändigt att direktivet kan kompletteras i fråga om åtgärder som avser andra farliga ämnen och att bilagorna kan ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom detta direktiv

— fastställs i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 76/464/EEG gränsvärden för utsläppsnormer för de ämnen som avses i artikel 2 a och som släpps ut från sådana industrianläggningar som avses i artikel 2 e,

— fastställs i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 76/464/EEG kvalitetsmål för vattenmiljön i fråga om de ämnen som avses i artikel 2 a,

— fastställs i enlighet med artikel 6.4 i direktiv 76/464/EEG tidsfrister för uppfyllande av villkoren i de tillstånd som behöriga myndigheter i medlemsstaterna har utfärdat beträffande befintliga utsläpp,

— fastställs i enlighet med artikel 12.1 i direktiv 76/464/EEG referensmetoder för mätning av halten av de ämnen som avses i artikel 2 a i utsläpp och i vattenmiljön,

— inrättas ett övervakningsförfarande i enlighet med artikel 6.3 i direktiv 76/464/EEG,

— åläggs medlemsstaterna att samarbeta med varandra när utsläpp påverkar vattnen i flera medlemsstater,

— åläggs medlemsstaterna att utarbeta program för att undvika eller eliminera förorening från de källor som avses i artikel 5,

— fastställs genom bilaga 1 ett antal allmänna bestämmelser, som gäller för samtliga de ämnen som avses i artikel 2 a och som särskilt avser gränsvärden för utsläppsnormer (avdelning A), kvalitetsmål (avdelning B) och referensmätmetoder (avdelning C),

— fastställs genom bilaga 2 ett antal särskilda bestämmelser, som i fråga om enskilda ämnen förstärker och kompletterar vad som föreskrivs i dessa avdelningar.

2. Detta direktiv gäller för de vatten som avses i artikel 1 i direktiv 76/464/EEG, dock med undantag för grundvatten.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) Ämnen:

de farliga ämnen som anges i bilaga 2 till detta direktiv och som hör till de familjer och grupper av ämnen som ingår i förteckning 1 i bilagan till direktiv 76/464/EEG.

b) Gränsvärden:

de värden som anges i bilaga 2, avdelning A, och som avser ämnen enligt a.

c) Kvalitetsmål:

de krav som anges i bilaga 2, avdelning B, och som avser ämnen enligt a.

d) Hantering av ämnen:

varje industriprocess som innefattar produktion, bearbetning eller användning av de ämnen som avses i a, samt andra industriprocesser i vilka dessa ämnen ingår.

e) Industrianläggning:

anläggning i vilken de ämnen som avses i a eller något annat ämne som innehåller dessa ämnen hanteras.

f) Befintlig anläggning:

en industrianläggning som är i drift 12 månader efter dagen för anmälan av detta direktiv eller, där så är tillämpligt, 12 månader efter dagen för anmälan av varje annat direktiv som gäller en sådan anläggning och som ändrar detta direktiv.

g) Ny anläggning:

— en industrianläggning som tas i drift senare än 12 månader efter dagen för anmälan av detta direktiv eller, där så är tillämpligt, senare än 12 månader efter dagen för anmälan av varje annat direktiv som gäller en sådan anläggning och som ändrar detta direktiv,

— en befintlig industrianläggning vars kapacitet för hantering av ämnena ökas väsentligt senare än 12 månader efter dagen för anmälan av detta direktiv eller, där så är tillämpligt, senare än 12 månader efter dagen för anmälan av varje annat direktiv som gäller en sådan anläggning och som ändrar detta direktiv.

Artikel 3

1. Gränsvärdena, tidsfristerna för tillämpningen av dessa värden och förfarandet för övervakning av utsläppen fastställs i avdelning A i bilagorna.

2. Gränsvärdena skall i normalfallet gälla den punkt där avloppsvatten som innehåller de ämnen som avses i artikel 2 a lämnar industrianläggningen.

Om det för vissa ämnen visar sig nödvändigt att fastställa andra punkter där gränsvärdena skall gälla, skall dessa punkter förtecknas i bilaga 2.

Om avloppsvatten som innehåller ämnena behandlas utanför industrianläggningen i en behandlingsanläggning som är avsedd att avlägsna dessa, får medlemsstaten medge att gränsvärdena skall gälla den punkt där avloppsvattnet lämnar behandlingsanläggningen.

3. De tillstånd som avses i artikel 3 i direktiv 76/464/EEG skall innehålla lika stränga villkor som de som anges i avdelning A i bilagorna till detta direktiv, om inte en medlemsstat i enlighet med avdelning B i bilagorna till detta direktiv följer artikel 6.3 i direktiv 76/464/EEG.

Tillstånden skall omprövas minst vart fjärde år.

4. Utan hinder av bestämmelserna i direktiv 76/464/EEG och de skyldigheter som följer av punkt 1-3 får medlemsstaterna meddela tillstånd för nya anläggningar endast om bästa tillgängliga teknik tillämpas och det är nödvändigt för att eliminera förorening i enlighet med artikel 2 i det nämnda direktivet eller för att förhindra snedvriden konkurrens.

Oavsett vilken metod som används skall medlemsstaten, om planerade åtgärder av tekniska skäl inte svarar mot bästa tillgängliga teknik, lämna uppgifter till kommissionen som visar på de tekniska svårigheterna innan tillstånd meddelas.

Kommissionen skall genast vidarebefordra dessa uppgifter till de andra medlemsstaterna och snarast tillställa samtliga medlemsstater en rapport med ett yttrande över avvikelsen enligt andra stycket. Vid behov skall kommissionen samtidigt till rådet lämna förslag till lämpliga åtgärder.

5. Referensmetoden för att fastställa förekomsten av de ämnen som avses i artikel 2 a beskrivs i avdelning C i bilaga 2. Andra metoder får användas, om metodernas detektionsgränser, precision och riktighet minst motsvarar vad som fastställs i avdelning C i bilaga 2.

6. Medlemsstaterna skall eftersträva att de åtgärder som vidtas enligt detta direktiv inte orsakar att andra delar av miljön, särskilt marken och luften, utsätts för ökad förorening.

Artikel 4

Berörda medlemsstater skall ansvara för övervakningen av den vattenmiljö som påverkas av utsläpp från industrianläggningar eller av andra betydande utsläppskällor. I fråga om utsläpp som påverkar vattnen i flera medlemsstater skall de berörda medlemsstaterna samarbeta i syfte att harmonisera sina övervakningsförfaranden.

Artikel 5

1. För de ämnen som särskilt anges i bilaga 2 skall medlemsstaterna upprätta särskilda program för att undvika eller eliminera förorening med ämnena från betydande källor (inklusive källor som förekommer i stort antal och diffusa källor), om det inte är fråga om källor till förorening som omfattas av gemenskapens gränsvärden eller av nationella utsläppsnormer.

2. Programmen skall innefatta de åtgärder och tekniker som är lämpligast för att ersätta, avskilja eller återanvända de ämnen som avses i punkt 1.

3. De särskilda programmen skall börja genomföras senast fem år efter dagen för anmälan av det direktiv som särskilt avser det ifrågavarande ämnet.

Artikel 6

1. Kommissionen skall genomföra en jämförande utvärdering av medlemsstaternas tillämpning av detta direktiv med utgångspunkt från de uppgifter som på begäran i varje enskilt fall tillhandahållits av medlemsstaterna enligt artikel 13 i direktiv 76/464/EEG. Uppgifterna skall särskilt innefatta

— detaljuppgifter om tillstånd genom vilka utsläppsnormer för ämnena har fastställts,

— inventeringen av ämnen som släpps ut i de vatten som anges i artikel 1.2,

— efterlevnaden av de gränsvärden eller kvalitetsmål som fastställs i avdelning A och B i bilaga 2,

— resultaten från övervakningen enligt artikel 4 av de delar av vattenmiljön som påverkas av utsläpp, och

— de särskilda begränsningsprogram som avses i artikel 5.

2. Kommissionen skall vart femte år och första gången fyra år efter dagen för anmälan av detta direktiv till rådet lämna den jämförande utvärdering som avses i punkt 1.

3. Om den vetenskapliga kunskapen om de ämnen som avses i artikel 2 a ändras, främst med avseende på ämnenas giftighet, svårnedbrytbarhet och ackumulerbarhet i levande organismer och i sediment, eller om den bästa tillgängliga tekniken förbättras, skall kommissionen tillställa rådet lämpliga förslag om att skärpa gränsvärdena och kvalitetsmålen, om så är lämpligt, eller om att fastställa nya gränsvärden och nya kvalitetsmål.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de åtgärder som krävs för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1988. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Så snart beslut har fattats skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 12 juni 1986.

På rådets vägnar

P. WINSEMIUS

Ordförande

BILAGA 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Denna bilaga är uppdelad i tre avdelningar, genom vilka allmänna bestämmelser fastställs för alla berörda ämnen:

— A: gränsvärden för utsläppsnormer,

— B: kvalitetsmål,

— C: referensmätmetoder.

De allmänna bestämmelserna förstärks och kompletteras i bilaga 2 genom ett antal särskilda bestämmelser för de enskilda ämnena.

AVDELNING A

Gränsvärden, tidpunkten då dessa skall efterlevas och förfaranden för övervakning av utsläpp

1. Gränsvärdena och tidpunkterna då dessa skall efterlevas fastställs genom bilaga 2, avdelning A, för de olika typer av industrianläggningar som berörs.

2. De utsläppta mängderna av ämnena uttrycks som en funktion av den mängd ämnen som produceras, bearbetas eller används under motsvarande period eller, i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 76/464/EEG, med hjälp av en annan parameter som är utmärkande för verksamheten.

3. För industrianläggningar som släpper ut ämnen som avses i artikel 2 a och som inte nämns i avdelning A i bilaga 2 skall gränsvärden vid behov fastställas av rådet vid ett senare tillfälle. Innan dess fastställer medlemsstaterna självständigt, i enlighet med direktiv 76/464/EEG, utsläppsnormer för sådana ämnen. Dessa normer skall utformas med beaktande av bästa tillgängliga teknik och får inte vara mindre stränga än de närmast jämförbara gränsvärdena i avdelning A i bilaga 2.

   Denna punkt tillämpas också om det inom en industrianläggning bedrivs andra verksamheter än sådana som omfattas av gränsvärden enligt avdelning A i bilaga 2, om verksamheterna kan antas orsaka utsläpp av ämnen som avses i artikel 2 a.

4. Gränsvärden uttryckta som koncentrationer vilka i princip inte får överskridas anges i avdelning A i bilaga 2 för de industrianläggningar som berörs. Gränsvärdena uttryckta som maximala koncentrationer får, frånsett fall då de är de enda värden som kan tillämpas, inte i något fall vara högre än de gränsvärden som uttrycks som vikt dividerad med vattenförbrukningen per enhet som är utmärkande för den förorenande verksamheten. Eftersom koncentrationen av dessa ämnen i spillvattnet beror på den använda vattenmängden, vilken varierar för olika processer och anläggningar, måste gränsvärdena uttryckta som ämnenas vikt i förhållande till de för verksamheten utmärkande parametrarna, som anges i avdelning A i bilaga 2, följas i samtliga fall.

5. Ett övervakningsförfarande måste införas för att kontrollera om utsläppen av de ämnen som avses i artikel 2 a överensstämmer med utsläppsnormerna.

   Detta förfarande skall omfatta provtagning och provanalys, mätningar av utsläpp och mängden ämnen som hanteras, samt i tillämpliga fall mätning av de i avdelning A i bilaga 2 angivna parametrar som är utmärkande för den verksamhet som orsakar utsläppen.

   Om mängden hanterade ämnen inte kan fastställas, får övervakningsförfarandet grundas på mängden av de ämnen som kan komma att användas för den produktionskapacitet på vilken tillståndet baserats.

6. Ett prov skall tas som är representativt för utsläppet under en period av 24 timmar. Den mängd ämnen som släpps ut under en månad skall beräknas från de dagliga mängderna utsläppta ämnen.

   Genom bilaga 2 kan dock fastställas tröskelvärden för mängden utsläpp av vissa ämnen, under vilka värden medlemsstaterna får tillämpa ett förenklat övervakningsförfarande.

7. Provtagningen och flödesmätningen enligt punkt 5 skall normalt ske vid de punkter där gränsvärdena skall gälla enligt artikel 3.2.

   Om det är nödvändigt för att säkerställa att mätningarna uppfyller kraven i avdelning C i bilagorna, får medlemsstaterna emellertid tillåta att provtagning och flödesmätning sker vid en annan punkt, före den där gränsvärdena skall gälla, om följande förutsättningar är uppfyllda:

   — Hänsyn tas vid mätningarna till allt vatten som släpps ut från anläggningen och som kan ha förorenats av ämnet i fråga.

   — Regelbundna kontroller visar att mätningarna är helt representativa för de utsläppta mängderna vid de punkter där gränsvärdena gäller eller alltid är högre.

AVDELNING B

Kvalitetsmål, tidpunkten då dessa skall de vara uppfyllda och förfarandet för övervakning av att de uppfylls

1. För de medlemsstater som väljer att tillämpa det i artikel 6.3 i direktiv 76/464/EEG angivna undantaget, fastställs de utsläppsnormer som medlemsstaterna skall sätta upp och tillämpa enligt artikel 5 i nämnda direktiv så att kvalitetsmålen enligt punkt 2 och 3 nedan uppfylls inom det område som påverkas av utsläppen av de ämnen som avses i artikel 2 a. Den behöriga myndigheten bestämmer det område som påverkas i varje enskilt fall och väljer bland kvalitetsmålen enligt punkt 2 och 3 det eller de mål som bedöms vara relevanta för det område som berörs, med hänsyn tagen till den avsedda användningen av området och det faktum att syftet med detta direktiv är att eliminera all förorening.
2. I syfte att eliminera föroreningar, som de definieras i direktiv 76/464/EEG och i enlighet med artikel 2 i det direktivet, fastställs i avdelning B i bilaga 2 kvalitetsmål och tidpunkter då dessa skall vara uppfyllda.
3. Om inte annat anges i avdelning B i bilaga 2 utgör de koncentrationer som anges som kvalitetsmål det aritmetiska medelvärdet av de resultat som erhålls under ett år.
4. När flera olika kvalitetsmål tillämpas för vattnen inom ett område, skall vattenkvaliteten vara så hög att varje mål uppfylls.
5. För varje tillstånd som beviljas i enlighet med detta direktiv skall den behöriga myndigheten ange de detaljerade villkor, övervakningsförfaranden och tidpunkter som skall gälla, för att säkerställa att de tillämpliga kvalitetsmålen uppfylls.
6. I enlighet med artikel 6.3 i direktiv 76/464/EEG skall medlemsstaterna för varje utvalt och tillämpat kvalitetsmål rapportera till kommissionen om
   - utsläppspunkterna och spridningssätten,
   - området inom vilket kvalitetsmålet tillämpas,
   - provtagningsplatsernas läge,
   - provtagningsfrekvensen,
   - provtagnings- och mätmetoderna, och
   - de erhållna resultaten.
7. Proverna skall tas vid en punkt som är belägen så nära utsläppspunkten att de är representativa för vattenmiljöns kvalitet inom det område som påverkas av utsläppen. Provtagningsfrekvensen måste vara tillräckligt hög för att påvisa eventuella förändringar i vattenmiljön, med beaktande av naturliga variationer i de hydrologiska förhållandena.

AVDELNING C

Referensmätmetoder och detektionsgräns

1. Vid tillämpningen av detta direktiv gäller de definitioner som anges i rådets direktiv 79/869/EEG av den 9 oktober 1979 om mätmetoder samt provtagnings-och analysfrekvenser avseende ytvatten för dricksvattenframställning i medlemsstaterna(1).
2. De referensmätmetoder som skall användas för att bestämma koncentrationen av ämnena i fråga och detektionsgränsen för berörda miljöer fastställs i avdelning C i bilaga 2.
3. Detektionsgränsen samt mätmetodernas riktighet och precision fastställs för varje ämne i avdelning C i bilaga 2.
4. Mätning av spillvattenmängden skall utföras med en noggrannhet på ± 20 %.

---

(1) EGT nr L 271, 29.10.1979, s. 44.

BILAGA 2

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

1. Om koltetraklorid
2. Om DDT
3. Om pentaklorfenol

Numreringen av de ämnen som förtecknas i denna bilaga motsvarar numreringen i den förteckning över 129 ämnen som finns i kommissionens meddelande till rådet av den 22 juni 1982(1).

Om ämnen som inte finns med i den ovan nämnda förteckningen senare tas in i denna bilaga, skall de numreras i kronologisk ordning med början från nr 130.

(1) EGT nr C 176, 14.7.1982, s. 3.

1. Särskilda bestämmelser om koltetraklorid (nr 13)(1)

CAS nr 56-23-5(2)

(1) Artikel 5 är särskilt tillämplig i fråga om användningen av koltetraklorid i tvätteriindustrier.
(2) CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

Avdelning A (13): Gränsvärden för utsläppsnormer

Typ av industrianläggning(1)(2)	Typ av medelvärde	Gränsvärden uttryckta som(3)		Skall uppfyllas från och med
		vikt	koncentration	
1. Produktion av koltetraklorid genom perklorering	Per månad	a) metod med tvättning: 40 g CCl_4 per ton total produktionskapacitet för CCl_4 och perkloretylen	1,5 mg/l	1.1.1988
		b) metod utan tvättning: 2,5 g/ton	1,5 mg/l	
	Per dygn	a) metod med tvättning: 80 g/ton	3 mg/l	
		b) metod utan tvättning: 5 g/ton	3 mg/l	
2. Produktion av klormetan genom klorering av metan (inklusive tillverkning av klor genom elektrolys) och från metanol	Per månad	10 g CCl_4 per ton total produktionskapacitet för klormetan	1,5 mg/l	1.1.1988
	Per dygn	20 g/ton	3 mg/l	
3. Produktion av klorfluorkarbonexixr(4)	Per månad	—	—	—
	Per dygn	—	—	—

(1) Bland de industrianläggningar som avses i avdelning A punkt 3 i bilaga 1 uppmärksammas särskilt anläggningar som använder koltetraklorid som lösningsmedel.

(2) Ett förenklat övervakningsförfarande får införas om de årliga utsläppen inte överskrider 30 kg.

(3) Med tanke på koltetrakloridens flyktighet och för att säkerställa att artikel 3.6 följs skall medlemsstaterna, om en metod används som innebär omrörning i fria luften av spillvatten som innehåller koltetraklorid, kräva att gränsvärdena inte överskrids uppströms anläggningen i fråga. De skall säkerställa att samtliga vatten som kan komma att förorenas beaktas.

(4) Det är för närvarande inte möjligt att anta gränsvärden för denna sektor. Rådet kommer senare att besluta om dessa värden efter förslag från kommissionen.

Avdelning B (13): Kvalitetsmål(1)

Miljö	Kvalitetsmål	Måttenhet	Skalll uppfyllas från och med
Inlandsytvatten Flodmynningar Inre kustvatten utom flodmynningar Territorialvatten	12	µg/l CCl_4	1.1.1988

(1) Utan hinder av vad som föreskrivs i artikel 6.3 i direktiv 76/464/EEG får ett förenklat övervakningsförfarande användas, om det inte medför några svårigheter att uppfylla och upprätthålla ovan nämnda kvalitetsmål.

Avdelning C (13): Referensmätmetoder

1. Som referensmetod för mätning av förekomsten av koltetraklorid i spillvatten och i vattenområden skall gaskromatografi användas.

   En känslig detektor måste användas när koncentrationerna understiger 0,5 mg/l. Bestämningsgränsen(1) är i sådana fall 0,1 µg/l. För koncentrationer över 0,5 mg/l är bestämningsgränsen(1) 0,1 mg/l tillräcklig.

2. Metodens riktighet och precision måste vara ± 50 % vid en koncentration som motsvarar dubbla bestämningsgränsen(1).

(1) "Bestämningsgränsen" ^g för ett givet ämne är den minsta mängd, kvantitativt bestämbar i ett prov med användning av en given arbetsmetod, som fortfarande kan skiljas från noll.

II. Särskilda bestämmelser om DDT (nr 46)(1)(2)

CAS nr 50-29-3(3)

FRYSNING: Koncentrationen av DDT i vattenmiljön, sediment, mollusker, skaldjur eller fisk får inte öka signifikant med tiden.

(1) Summan av isomererna av 1,1,1-triklor-2,2 bis (p-klorfenyl) etan,
1,1,1-triklor-2 (o-klorfenyl) -2-(p-klorfenyl) etan,
1,1,1-diklor-2,2 bis (p-klorfenyl) etylen och
1,1,1-diklor-2,2 bis (p-klorfenyl) etan.
(2) Artikel 5 tillämpas för DDT om andra källor än de som nämns i detta direktiv påvisas.
(3) CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

Avdelning A (46): Gränsvärden för utsläppsnormer(1)(2)

Typ av industrianläggning(3)(4)	Typ av medelvärde	Gränsvärde uttryckt som		Skall uppfyllas från och med
		g/ton ämne som producerats, behandlats eller förbrukats	mg/l spillvatten	
Produktion av DDT inklusive beredning av DDT på samma plats	Per månad	8	0,7	1.1.1988
	Per dygn	16	1,3	1.1.1988
	Per månad	4	0,2	1.1.1991
	Per dygn	8	0,4	1.1.1991

(1) I fråga om nya anläggningar är det med bästa tillgängliga teknik redan möjligt att för DDT fastställa utsläppsnormer under 1 g/ton producerat ämne.

(2) På grundval av de erfarenheter som vunnits vid genomförandet av detta direktiv kommer kommissionen, i enlighet med artikel 6.3 i detta direktiv, att i god tid för rådet lägga fram förslag till strängare gränsvärden som skall införas år 1994.

(3) Bland de industrianläggningar som avses i avdelning A punkt 3 i bilaga 1 uppmärksammas särskilt anläggningar vid vilka DDT bereds utanför tillverkningsstället och fabriker för framställning a dikofol.

(4) Ett förenklat övervakningsförfarande får införas om de årliga utsläppen inte överskrider 1 kg.

Avdelning B (46): Kvalitetsmål

Miljö	Kvalitetsmål	Måttenhet	Skall uppfyllas från och med
Inlandsytvatten Flodmynningar Inre kustvatten utom flodmynningar Territorialvatten	10 för DDTs para-para-isomer 25 för total mängd DDT	µg/l	1.1.1988

Avdelning C (46): Referensmätmetod

1. Den referensmätmetod som skall användas för att bestämma DDT i utsläpp och i vattenmiljön är gaskromatografi med ECD (electron capture detection), efter extrahering med ett lämpligt lösningsmedel. Bestämningsgränsen(1) för total mängd DDT beror på antalet främmande ämnen i provet och är ca 4 µg/l för vattenmiljön och 1 µg/l för spillvatten.

2. Den referensmetod som skall användas för att bestämma DDT i sediment och organismer är gaskromatografi med ECD (electron capture detection), efter lämplig preparering av proverna. Bestämningsgränsen(1) är 1 µg/kg.

3. Metodens riktighet och precision skall vara ± 50 % vid en koncentration som motsvarar två gånger värdet av bestämningsgränsen(1).

(1) "Bestämningsgränsen" *g för ett givet ämne är den minsta mängd, kvantitativt bestämbar i ett prov med användning av en given arbetsmetod, som fortfarande kan skiljas från noll.

III. Särskilda bestämmelser om pentaklorfenol (nr 102)(1)(2)

CAS nr 87-86-5(3)

FRYSNING: Koncentrationen av PCP i vattenmiljön, sediment, mollusker, skaldjur eller fisk får inte öka signifikant med tiden.

(1) Den kemiska föreningen 2,3,4,5,6-pentaklor-1-hydroxybensen och dess salter.
(2) Artikel 5 tillämpas för pentaklorfenol, särskilt vid användning för träbehandling.
(3) CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

Avdelning A (102): Gränsvärden för utsläppsnormer

Typ av industrianläggning(1)(2)	Typ av medelvärde	Gränsvärden uttryckta som		Skall uppfyllas från och med
		g/ton produktions/utnyttjandekapacitet;	mg/l spillvatten	
Produktion av natriumpentaklorfenolat genom hydrolys av hexaklorbensen	Per månad	25	1	1.1.1988
	Per dygn	50	2	1.1.1988

(1) Bland de industrianläggningar som avses i avdelning A punkt 3 i bilaga 1 uppmärksammas särskilt anläggningar för framställning av natriumpentaklorfenolat genom förtvålning och av natriumpentaklorfenolat genom klorering.

(2) Ett förenklat övervakningsförfarande får införas om de årliga utsläppen inte överskrider 3 kg.

Avdelning B (102): Kvalitetsmål

Miljö	Kvalitetsmål	Måttenhet	Skall uppfyllas från och med
Inlandsytvatten Flodmynningar Inre kustvatten utom flodmynningar Territorialvatten	2	µg/l	1.1.1988

Avdelning C (102): Referensmätmetoder

1. Den referensmätmetod som skall användas för att bestämma pentaklorfenol i spillvatten och i vattenområden är högtrycksvätskekromatografi eller gaskromatografi med ECD (electron capture detection), efter extraktion med lämpligt lösningsmedel. Bestämningsgränsen(1) är 2 µg/l för avloppsvatten och 0,1 µg/l för vattenmiljön.
2. Den referensmetod som skall användas för att bestämma pentaklorfenol i sediment och organismer är högtrycksvätskekromatografi eller gaskromatografi med ECD (electron capture detection), efter lämplig preparering av proverna. Bestämningsgränsen(1) är 1 µg/kg.
3. Metodens riktighet och precision måste vara ± 50 % vid en koncentration som motsvarar dubbla bestämningsgränsen(1).

(1) "Bestämningsgränsen" xg för ett givet ämne är den minsta mängd, kvantitativt bestämbar i ett prov med användning av en givenarbetsmetod, som fortfarande kan skiljas från noll.